Pares Nostres

Textos de Marta Aguilar, Victòria Szpunberg,
Marta Buchaca i Lluïsa Cunillé

direcció d'Iván Morales

Cia. Indòmita

Una producció de

David Planas i Jordi Gilabert

"La paternitat ens ha canviat la vida i tenim la necessitat de parlar-ne i explorar-la amb el públic. I què millor que fer-ho a través dels ulls d'elles."

Jordi Gilabert i David Planas
(Cia. Indòmita)

Pares Nostres
Cia. Indòmita

Benvingudes, benvinguts.
Som al teatre.
Som a casa.
Som en família.
I volem aprofitar la confiança i la intimitat, per parlar de coses que ens importen, perquè ens fan ser qui som, i perquè necessitem entendre-les millor. En Jordi, en David i jo també som pares. I hem demanat a les dues Martes, a la Victòria i a la Lluïsa, quatre dones, que algunes són mares, i totes filles, que s'inventin quatre històries sobre pares.
Nosaltres, ara, les compartirem amb vosaltres amb la intenció d'entendre'ns, tots, una mica millor. El consell més encertat que m'han donat com a pare, és que, facis el que facis, la cagaràs; i amb el teatre passa una mica el mateix. Però, com amb la paternitat, no intentar-ho cada dia, no entra dintre de les nostres possibilitats.
Així doncs:
Benvinguts, benvingudes.
Som al teatre.
Som a casa.
Som en família.

Iván Morales
director

Definició de PARE a la Wikipèdia:
El pare és l'individu mascle dels animals que fertilitza un ou o un òvul que dóna lloc a un nou individu, que és el seu fill. En algunes espècies no existeix cap altra relació paternofilial, ni tan sols se sap qui és el pare de cada individu. En d'altres, pot tenir un rol a la família o a la tribu. En molts animals l'interès del mascle consisteix únicament a copul·lar amb femelles, cosa que dóna poder, autoritat o popularitat entre la tribu; però després són únicament les femelles les que cuiden la criatura...

Segons aquesta definició els pares podem arribar a ser des de, simplement, uns fecundadors, a uns educadors i referent social per les criatures. Però els sistemes socials, polítics i culturals han marcat molt en cada moment de la història quin comportament ha de tenir la figura del pare, i aquest fet ha deixat rastre fins als nostres dies.

A nosaltres ens ha provocat un munt de preguntes...

Som encara aquells caçadors que se'n cuidaven únicament de portar menjar a la tribu?

Som els dirigents dèspotes de les llars?

Estem molt marcats pel sistema patriarcal antic?

Els estereotips de la paternitat són genèrics?

Podem parlar ja de noves masculinitats?

Pares Nostres
Cia. Indòmita

Quatre de les millors dramaturgues del moment (Lluïsa Cunillé, Marta Buchaca, Victòria Szpunberg i Marta Aguilar) s'uneixen per parlar d'un tema que ens afecta a tots: LA PATERNITAT.

Una proposta íntima i diferent dirigida pel director de 'Sé de un lugar' i 'Jo mai', Iván Morales.

Interpretada per
David Planas i Jordi Gilabert.

Som tres pares (i tres fills) que necessitem entendre'ns una mica millor i parlar amb els espectadors de les coses que ens defineixen i ens fan ser qui som i com som.

Fitxa Artística

Autores: Marta Aguilar (*Treure del pap*), Victòria Szpunberg (*La font de la joventut*), Marta Buchaca (*El professor*) i Lluïsa Cunillé (*Sud*)
Director: Iván Morales
Intèrprets: Jordi Gilabert i David Planas
Ajudant de direcció: Marta Comasòlivas
Assessorament de moviment: Pablo Molinero 'Los Corderos'
Assessorament manipulació: Nartxi Azkargorta 'Txo Titelles'
Il·luminació: August Viladomat
Espai escènic: Artestudi
Vestuari: CarmePuigdevalliPlantéS
Fotografia: Bernat Casero - Waytic.cat

Producció: Cia. Indòmita (Jordi Gilabert i David Planas)
Distribució: Àlex Pujol i Laura Perramon, Tinglado d'Arts Escèniques

Coproducció: Temporada Alta 2016
Amb el suport: Ajuntament de Girona i Diputació de Girona

Estrenat el 15 i 16 octubre 2016 - Sala La Planeta, Girona

Fitxa Tècnica

La proposta es presenta en format teatre d'inmersió o teatre de proximitat.

La disposició del públic és, per tant, molt a prop dels actors per a que gaudeixin de l'experiència.

La crítica ha dit...

Mirar pels dos costats del cim

La Indòmita aconsegueix quallar la peça quan redueix corredisses

Hi ha una edat en què tan lluny s'està del principi de la vida com del final. En què tant s'ha d'estar alerta pels fills que vénen i creixen com pels pares que marxen i viuen d'una altra manera. *Pares nostres* és una suma d'aquest compendi. Diumenge passat al migdia, al costat de les fotografies de família que omplien les tauletes del pis de dalt de La Planeta, hi havia els pares, en certa manera, homenatjats. Un privilegi que recorda els muntatges d'El Pont Flotant (*Com a pedres*) en què els pares sortien de platea per eixugar el nen de la banyera... Parlem d'El Pont Flotant perquè precisament aquesta companyia valenciana acaba d'estrenar una peça similar. *El fill que vull tindre* arrenca a l'escola i acaba, altra vegada, amb la mirada al pare. Els de la Companyia Indòmita, certament, toquen el moll de l'os quan accedeixen a la primera persona del singular. David Planas i Jordi Gilabert tornen al festival Temporada Alta amb una peça que busca tastar tots els condiments de la cuina de les emocions.

D'arrencada, es construeix una trama que recorda molt una comèdia fàcil, de gags ben tòpics (no per això menys certs) sobre el naixement del primer fill i la relació amb les sogres, d'opinions inamovibles. Però *Pares nostres* guanya pes quan ensenyen el seu “jo” més veritable. És llavors quan l'anècdota pren consistència de veritat i té sentit la investigació. Hi ha sempre un punt de comèdia, però molt més amarga, angulosa, que desarma i dóna per bona la posició dels actors enmig de l'espai escènic. És quan un bon grapat d'espectadors s'hi poden sentir reflectits. Perquè es passa de ser pare a ser fill madur, que comprèn i recorda la manera de fer dels seus progenitors.

El director Iván Morales juga sempre amb la proximitat. Ho va fer a *Sé de un lugar*, també a *Jo mai* i a *Wasted*. De fet, la sorra que escampava el *pub* de Tàrrega ara és present en el darrer quadre, també d'una sordidesa notable. Si és trist veure com els joves ja han perdut l'esperança, també ho és veure com un pare ha de renunciar (en silenci) al món que ha volgut inculcar al fill. També és una bona clatellada comprovar com el fill desconfia d'un pare que ha volgut ser ideal. Poques vegades una redacció per al dia del pare haurà estat tan contundent, amb un divertit i agre antagonisme amb la redacció de l'anunci del RACC.

L'experiment de convidar Lluïsa Cunillé, Marta Buchaca, Victòria Szpunberg i Marta Aguilar perquè signin quatre textos independents sobre els pares (elles, que només poden ser filles o mares) implica que hi ha notables desequilibris generacionals, entre ells. Elles beuen de moments vitals molt diferents. Manté una conjunció diferent de l'experiment de *L'any que ve serà millor*(2011) o *Res tornarà a ser com abans* (2012). La Indòmita aconsegueix quallar la peça a mesura que tensa el drama, reduint les corredisses. Fins al poema visual definitiu, sense rèplica.

Jordi Bordes
(EL PUNT AVUI - 22/10/2016)

La Companyia:

Aquest és el primer espectacle de la Indòmita.
Ja fa uns quants anys, en David i en Jordi vàrem coincidir en un curs de formació teatral, però fins al dia d'avui, els nostres camins, anaven per altres bandes. Ara ens hem retrobat i amb una idea molt clara: fer una proposta teatral tots dos junts.

Després de moltes converses i de donar voltes al tema sobre el què ens agradaria parlar en aquest projecte, hem arribat a la conclusió de que la paternitat ens ha canviat molt la nostra manera de viure el dia a dia i també hem observat de viva pell com la societat actual valora la figura del pare al S. XXI.

Ens vàrem posar en contacte amb l'Iván Morales, perquè dirigís la proposta. La seva visió del fet teatral, podía aportar al projecte un punt de vista únic i interessant.

Però no voliem que tot fos explicat des d'un punt de vista masculí. Per això vam demanar a les dramaturgues, amb perfils artístics i vivències diferents, quatre petites històries vinculades a la paternitat.

Finalment aconseguim els següents textos:

"Treure del pap" de Marta Aguilar
"La font de la joventut" de Victòria Szpunberg
"El professor" de Marta Buchaca
"Sud" de Lluïsa Cunillé

Els quatres textos ens donen visions de diferents èpoques de les nostres vides. La casualitat ha fet que els textos junts ens dibuixin una vida i hem pogut teixir una història que parla de la parella, de l'educació, de les relacions humanes, de l'amor,... i ens permet veure que la paternitat ens toca molt més del que ens pensem.

Jordi Gilabert Seguí (Montmeló, 1974)

Format en estudis d'interpretació en el Col·legi del Teatre de BCN amplia els seus estudis amb mestres com Jorge Picó o Pablo Messiez.

Actualment compagina varis treballs d'actor en diverses companyies:
*MOMO. Espectacle per a tots els públics produït per la cia. ANNA ROCA.
Estrena: 2015 a Igualada. Segueix en Gira.
Acaba de guanyar el *"Premi de la Crítica 2015 al millor espectacle de teatre familiar"*.

*LA GUERRA DE TROIA. Espectacle per a tots els públics produït per "La Caixa". Funcions escolars i familiars per diversos centres CaixaForum d'Espanya.
Estrena: 2012 a Barcelona. Segueix en Gira.

També està dirigint ENCANTADES el que serà el nou espectacle de POCACOSA TEATRE, que està previst que s'estreni durant el mes de desembre de 2016 a La Planeta, Girona.

1999 al 2015_ Crea la seva pròpia companyia Clownx Teatre (després passa a dir-se Argot Teatre). Van fer 8 produccions amb més de 1.700 representacions per tot l'estat i l'estranger.

David Planas i Lladó (Celrà, 1972)

Format a El Galliner, amplia els seus estudis en diversos cursos en diferents disciplines.

Actualment compagina la seva feina d'actor en diversos espectàcles:

*VENTURA. Una producció de Meritxell Yanes i David Planas. Premi AGT a la millor producció gironina 2016. Text de Cristina Clemente i direcció de Víctor Muñoz.
Estrenat al Temporada Alta 2015 i encara en gira.

*TUTUTS!. Espectacle de públic familiar amb la cobla Bisbal Jove on també hi ha fet la direcció escènica i dramatúrgia.

Últims treballs destacats:

*LÚCID i TOT dramatúrgia i direcció de Rafael Spregelburd
*BONDAT de Michael Readhil i direcció de Pere Puig
*PAU I EL CONQUERIDOR producció pròpia amb text d'Alberto Ramos i direcció de Llàtzer Garcia.
*EL BALNEARI de Marc Artigau i direcció d'Albert Prat.
*LLIURES O MORTS dramatúrgia de David de Monserrat i direcció de Víctor Muñoz

També ha dirigit diversos projectes i ha fet els seus primers passos en dramatúrgia.

Contractació:

Àlex Pujol Puigvehí
+34 626 694 700
alex@tingladoae.com

#paresnostres